

Hodnocení vedoucího bakalářské práce pro Marii Gránovou

Je vždy potěšující, vede-li předposlední semestr studia věnovaný praxi k nabytí dovedností a znalostí, které student uplatní ve své závěrečné práci. Marie Gránová je příkladem takového počínání. Po půlroční praxi v studiu STROY jistě opanovala nástroje a prostředky, které dnes uplatňuje ve své závěrečné práci a sice vícekanálový mapping, využívající možnosti namodelovat a animovat scénu ve 3D.

Práce cílí k vizuálnímu zobrazení pomíjivosti nitra a lidské paměti i paměti předmětů. Je to práce křehká, citlivá, přemýšlivá, plně korespondující s přirozeností autorky. Je inspirována problematikou Alzheimerovy choroby, se kterou je Marie ve svém bezprostředním okolí léta konfrontována.

Když Marie poprvé přišla s tématem Alzheimerovy choroby, měl jsem trochu obavu, aby netáhla k ilustraci problému, přílišnému vyprávění, figuraci. Jsem velmi rád, že se práce nese v lehkosti a nadhledu nad těžkým a vážným problémem. Marii se podařilo vyhnout popisnosti a přesto se vyslovit k podstatě vytyčeného záměru. Pracuje s náhodným výběrem připravených sekvencí a skládá je ve scénickou instalaci „pokoje s pamětí“. Poukazuje na vztah nitra a jeho schránky, subjektu ztrácejícímu svou podstatu, pomíjivost. Díky snaze oživit předměty na scéně, se dopracovala až k objektově orientované ontologii, která jí, jak píše, „...změnila pohled a přístup k předmětům obecně.“

Pro Marii, myslím, se jedná o zásadní práci až transformačního charakteru, díky které se vyrovnává se ztrátou blízkého člověka. Práce otevírá spoustu dalších možností a Marii přeji, aby se při dalších realizacích mohla opřít o méně skličující okolnosti.

Předloženou práci navrhuji hodnotit známkou výborně.